

Der findes i Reglementet ingen Bestemmelser om, hvor mange Kreaturer der maa indlades i en Vogn.

Der findes i Reglementet ingen Bestemmelser om Behandling af mælkegivende Kreaturer.

Der findes i Reglementet ingen Bestemmelser om særskilt Behandling af ikælvede Køer.

Der findes ingen Bestemmelser om, at der i Vogne, som er *fyldt* med Kreaturer, skal anbringes Bomme med passende Mellemrum til Fordeling af Tryk-

Uddrag af Lov af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster m. m.

§ 54. Jernbanen kan forlange, at levende Dyr i hele Vognladninger ledsages af Vogtere....

Ved Beregningen af Styktaksten forudsættes det derimod, at et Stk. alm. Hornkvæg disponer over en Gulvflade af 1,8 m². Jeg har imidlertid ofte set, at der i de almindelige Kreaturvogne indlades indtil 16 voksne Stkr. Hornkvæg: Tyre, Køer og Kvier. De almindelige Kreaturvogne har ca. 16 m² Gulvflade.

Malkekøerne indlades sammen med det øvrige Hornkvæg. Nogle Steder malkes det forinden Indladningen, men under Transporten drages der ingen Omsorg for, at disse Dyr malkes. Dyrene pines af spændte Yvere, og efter længere Transporter flyder Vognbunden med Mælk.

Ikælvede Køer indlades sammen med det øvrige Hornkvæg. De bindes ligeledes saaledes, at de ikke kan lægge sig, og de faar som de øvrige hverken Foder eller Vand i flere Døgn, saa længe Transporten varer. I dette Tilfælde kommer Jernbanens mangelfulde Omsorg for Dyrenes Vel til Syne i sin grelleste Form. Ikælvede Køers Transport er simpelthen op-rørende Dyrplageri. Kastning og Pinsler er Følgen. Efter længere Transporter flyder Vognbunden med Blod.

Følgen heraf er, at de Dyr, som staar ved Vognens Ender, udsættes for stærk Mishandling, idet de maa bære det uhyre Pres af alle de andre Dyr, hver Gang Vognen sættes i Gang eller Standser. Det er navnlig slemt under Rangeringen, som jo ikke altid foretages i sindigt Tempo.

Denne Foranstaltning, som i Virkeligheden kun tilsigter, at der er det fornødne Mandskab til Stede til Kreaturerne forsvarlige Pasning, foranlediger imidlertid, at det underordnede Jernbanepersonale betragter sig som løst fra sit Ansvar med Hensyn til Dyrene. Paa den anden Side er de Personer, hvem man saaledes overdrager en selvstændig Pligt og et betydeligt Ansvar, som oftest i Besiddelse af saa ringe moralske Kvalifikationer, at Foranstaltningen er ganske illusorisk. Det hænder da ogsaa, at Dyrepasserne paa lange Strækninger ikke tilser Kreaturerne, og selv om et af Dyrene er faldet og hænger i Rebet uden at kunne rejse sig og saaledes bliver traadt paa og mishandlet af de andre, saa gøres der ikke Forsøg paa at hjælpe dem. I de fleste Tilfælde er Hjælp ogsaa kun mulig ved, at Vognen udrangeres